

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 158/2020
23.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Добриле Страјина и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца ДОО "7. јули Сириг" из Сирига, кога заступа Миодраг Војновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3496/19 од 05.09.2019. године, у седници одржаној 23.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3496/19 од 05.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3496/19 од 05.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 618/19 од 27.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац власник и корисник парцеле бр. ..., укупне површине 1 ха 18 а 41 м², која је уписана у ЛН ..., КО Сириг, те да се тужена обавезе да трпи да се ово власничко и корисничко право тужиоца упише у ЛН, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3496/19 од 05.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном због потребе уједначавања судске праксе и разматрања питања од општег интереса.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда наведени услови за одлучивање о поднетој ревизији као изузетно дозвољеној нису испуњени. Нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. До примене института посебне ревизије не доводи свака евентуална погрешна примена материјалног права, већ само она од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. На конкретно утврђено чињенично стање, материјално право је правилно примењено и то одговарајуће одредбе Закона о основама својинскоправних односа којима је уређен правни институт стицања својине по основу одржаја, на које су се позвали нижестепени судови. С обзиром на утврђено чињенично стање, решење спора не зависи од одговора на питања која је ревидент у посебној ревизији означио као спорна. Нижестепени судови су спор решили применом одговарајућих одредаба Закона о претварању друштвене својине на пољопривредном земљишту у друге облике својине ("Службени гласник РС", бр. 49/92 .. 54/96, 62/2006), а према утврђеном чињеничном стању, које се у ревизијском поступку не може оспоравати, тужилац није доставио задовољавајући доказ о теретном стицању спорне непокретности, због чега је закључено да је она стечена по основу Закона о аграрној реформи и прописима о национализацији пољопривредног земљишта, те представља државну својину. Уосталом, тужилац није доказао да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена, пошто је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 22.11.2017. године, а вредност предмета спора је означена у износу од 1.000.000,00 динара, који је испод граничног износа меродавног за дозвољеност ревизије, због чега је на основу одредбе члана 413. ЗПП, у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**